

IMF:n kriisipaketilla annetaan hätäapua kehittyville talouksille

24.4.2020 10:17 • BLOGI •

KIRJOITTAJA

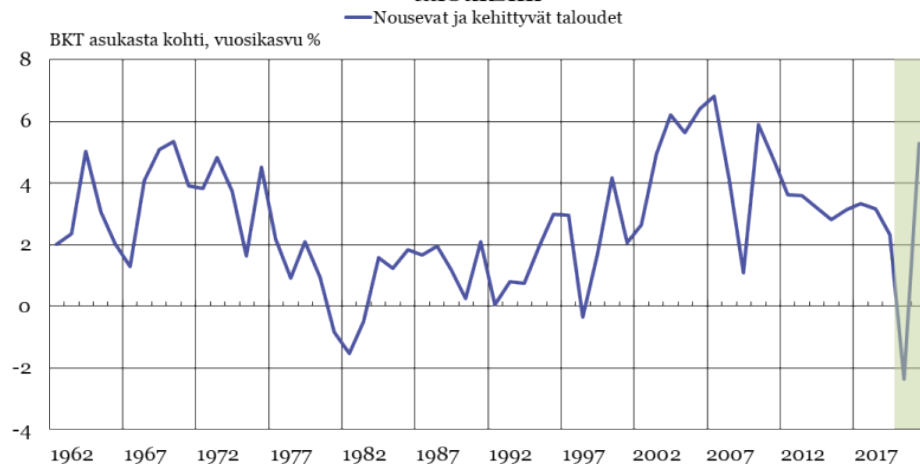
Henna Karhapää

Vanhempi ekonomisti

Koronapandemia on raju shokki, joka tulee viemään maailmantalouden pahimpaan taantumiaan sitten **1930-luvun suuren laman**. Kriisi on poikkeuksellisen globaali ja kurittaa talouden aktiviteettia lähes kaikkialla maailmassa. Tänä vuonna asukaskohtaisen BKT:n odotetaan laskevan lähes 90 prosentissa nousevista ja kehittyvistä talouksista ja monien etenkin köyhempien maiden kestävyys on koetuksella. Terveysturvallisuuden kapasiteetti ja sosiaalisten turvaverkkojen kattavuus ovat monissa kehittyvissä talouksissa puutteelliset ja lisäksi mahdollisuudet riittävän mittaluokan talouden tukipaketteihin ovat hyvin rajalliset. Ulkomaisten pääomien pako, rahalähetyksen tyrehtyminen ja vientitulojen romahdus, etenkin raaka-aineiden tuotannosta ja turismista riippuvaisissa talouksissa, ovat lisäksi laukaisseet moniin kehittyviin maihin maksutasekriisin, mikä vaikeuttaa tilanteen hallintaa entisestään.

Kuvio.

Koronapandemia iskee rajusti nouseviin ja kehittyviin talouksiin

Lähde: IMF, Maailmanpankki.

24.4.2020
eurojatalous.fi

Nousevat ja kehittyvät taloudet tarvitsevat kansainvälisen yhteisön ja monikeskisten instituutioiden apua koronapandemian aiheuttamaan terveys- ja talouskriisiin

vastaamisessa. Globaalin rahoitusturvaverkon ytimessä Kansainvälisellä valuuttarahastolla (IMF) on keskeinen rooli jäsenmaidensa tukemisessa. IMF:llä on tätä tehtävää varten noin 1000 miljardin dollarin luotonantokapasiteetti.

Koronapandemia on aiheuttanut ennennäkemättömän suurta kysyntää IMF:n hätärahoitukselle^[1], jolla tarjotaan pikaista rahoitustukea akuuttiin maksutasetarpeeseen ilman IMF:n hyväksymää talouden tervehdyttämisohjelmaa. Tuki on tarkoitettu luonnonkatastrofien, konfliktien tai muiden vastaavien shokkien olosuhteisiin, joihin myös pandemia lukeutuu. IMF on väliaikaisesti nostanut hätärahoituksen käyttölimiittejä, minkä myötä kokonaiskapasiteetti on noussut noin 100 miljardiin dollariin. Yli 100 jäsenmaata, keskittyen pienimpiin ja köyhimpiin maihin, on hakenut tai hakemassa IMF:ltä hätärahoitusta. Luku on ennennäkemättömän suuri. Päätöksiä on tehty vauhdilla ja tavoitteena on käsitellä jopa puolet hakemuksista huhtikuun loppuun mennessä.

Köyhimmille maille tarkoitetut IMF:n korkotuetut resurssit ovat nopeasti ehtymässä suuren kysynnän takia. Ne rahoitetaan PRGT-rahaston (*Poverty Reduction and Growth Trust*) avulla, jonka täydentämiseksi toimitusjohtaja Kristalina Georgieva on kertonut IMF:n tavoittelevan 17 miljardin dollarin edestä uusia lainoja. Lainojen rinnalle tarvitaan Georgievan mukaan lisäksi **1,8 miljardia dollaria uusia avustuksia**. IMF:n kevätkokousten yhteydessä monet maat näyttivät globaalia solidaarisuutta ja jopa 70 prosenttia PRGT-rahaston tarvitsemista lisäresursseista on saatu kasaan.

Alhaisen tulotason maiden tueksi IMF hyödyntää myös katastrofirahastoaan^[2], joka mahdollistaa helpotuksia velanhoitokuluihin köyhimmille ja haavoittuvaisimmille jäsenmaille. Tämä auttaa näitä maita kanavoimaan lisää resursseja elintärkeisiin terveydenhuollon ja sosiaaliturvan menoihin ilman että velkaantuneisuutta kasvatetaan entisestään. Katastrofirahaston nykykoko on kuitenkin riittämätön vastaamaan tämän hetkiseen tarpeeseen, joten IMF on käynnistänyt varainhankintakampanjan, jonka tavoitteena on kasvattaa rahastoa noin 1,4 miljardiin dollariin. Iso-Britannia, Japani, Saksa, Alankomaat, Singapore ja Kiina ovat jo ilmoittaneet uusista lahjoituksista rahastoon. IMF ja Maailmanpankki ovat lisäksi vedonneet kahdenvälisiin lainanantajiin köyhien maiden velkamaksujen väliaikaisista helpotuksista, jotta maat pystyisivät lähiajalla keskittymään taisteluun koronavirusta vastaan.

Nouseville talouksille koronapandemia on ollut raju isku ulkomaiseen rahoitukseen, kun kansainväliset sijoittajat ovat siirtäneet pääomiaan pois riskillisemmistä kohteista kohti turvasatamia. IIF:n (Institute of International Finance) arvion mukaan pääomapako on ollut 100 miljardin dollarin kokoluokkaa viime kuukausina, mikä on jopa kolme kertaa enemmän kuin globaalin finanssikriisin aikana.

IMF:llä on rahoitusvälineitä^[3], joita kelpoisuuskriteerit täyttävät nousevat taloudet voivat hyödyntää varautumisjärjestelynä ulkoisen rahoituksen ongelmiin. Niiden käyttö on kuitenkin ollut hyvin rajallista^[4], sillä moni maa on kokenut välineiden

1. Kaikille jäsenmaille tarjolla on RFI (Rapid Financing Instrument) ja köyhemmille maille on suunnattu korkotuettu RCF (Rapid Credit Facility).

2. CCRT = Catastrophe Containment and Relief Trust.

3. FCL = Flexible Credit Line, PLL = Precautionary and Liquidity Line.

hyödyntämiseen liittyvän maineriskiä. Koronakriisin myötä IMF on ottanut käyttöön jo muutama vuosi sitten alun perin esitetyn uuden [likviditeetti-instrumentin](#). Se muistuttaa rakenteeltaan keskuspankkien valuutanvaihtosopimuksia ja mahdollistaa vahvojen talouden perusteiden ja politiikkakehikoiden omaaville talouksille maltillisen kokoista, lyhytaikaista ja uusittavaa likviditeettitukea pääomavirtojen heilunnan episodeihin. Instrumentin ei ole tarkoitus olla apuna pelkästään kriisin aikana vaan se voisi ulkoisia puskureita vahvistamalla tukea nousevia talouksia myös elpymisvaiheessa. IMF:n arvion mukaan likviditeetti-instrumentin kysyntä voisi mahdollisesti ylittää 50 miljardin dollarin tasolle.

IMF:n kriisipaketin keskusteluissa mukana on ollut myös mahdollisuus huomattavan kokoisesta yleisestä SDR-allokaatiosta.^[5] Vastaava toimi tehtiin globaalien finanssikriisin aikana noin 250 miljardin dollarin suuruisena ja oli tuolloin voimakas signaali globaalista koordinaatiosta ja yhteistyöstä. SDR-allokaatio kasvattaisi IMF:n jäsenmaiden valuuttavarantoja ja lisäisi siten likviditeettiä kansainvälisessä rahajärjestelmässä. Vaikka iso osa SDR-allokaatiosta päätyisi kehittyneille talouksille ja muille maille, joilla ei olisi välttämättä tarvetta uusille SDR:lle, olisi toimi helpotus joidenkin kehittyvien talouksien likviditeettipulaan ilman ulkoisen velkataakan kasvua. SDR-allokaation toteutuminen on kuitenkin kohdannut vastustusta Yhdysvaltojen suunnalta eikä se siten näytä toteutuvan ainakaan välittömästi.

Kriisivaiheen väistyessä kansainvälisen yhteisön fokus tulee enenevässä määrin siirtymään talouksien vahvan elpymisen tukemiseen sekä tärkeiden pidempiaikaisten tavoitteiden edistämiseen. Niitä ovat muun muassa kestävä ja osallistava kasvu tukeminen, velkakestävyyden ja rahoitusvakauden varmistaminen sekä ilmastoystävällisen kehityksen edistäminen. Kysyntä IMF:n rahoitusavulle siirtynee välittömästä hätärahoituksesta pidempiaikaisempiin ohjelmiin, joissa mukana on valtiontaloutta ja talouden rakenteita vahvistava talouspolitiikan ja rakenneuudistusten ohjelma. IMF:n urakka on siten vasta alussa.

Avainsanat

[IMF](#), [kansainvälinen valuuttarahasto](#), [koronakriisi](#), [koronapandemia](#), [kehittyvät taloudet](#), [nousevat taloudet](#), [korona](#)

4. Tällä hetkellä Meksikolla ja Kolumbiassa on FCL-instrumentti varajärjestelyinä. Marokolla on PLL, josta se on huhtikuussa 2020 tehnyt ensikertaa noston.

5. SDR (Special Drawing Right) eli erityiset nosto-oikeudet ovat IMF:n luomaa valuuttavarantoa jäsenmaiden keskuspankkien taseissa. IMF:n artikloiden mukaan rahastolla on oikeus tiettyjen ehtojen täytyessä jakaa jäsenmailleen kiintiöiden suhteessa likviditeettiä yleisen SDR-allokaation muodossa. Jäsenmaat voivat vaihtaa erityisiä nosto-oikeuksia käytettäviin valuuttoihin.